ଭୁବନେଶ୍ୱର ଓ
କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ରୁ
ଏକସଙ୍ଗେ ପ୍ରକାଶିତ

ଓଡ଼ିଶା ଏକ୍ସପ୍ରେସ୍

ସମ୍ପାଦକୀୟ

ଏକ୍ ମଚ୍ଛର୍...

ମଶାଟିଏ ମଣିଷକୁ ଖୁବ୍ ଦହଗଞ୍ଜ କରିପାରେ । ଏବେ ତ ଡେଙ୍ଗୁ ମଶା ଆତଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି ।

ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ମ୍ୟାଲେରିଆ ଓ ଫାଇଲେରିଆ ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ମଶା ଥିଲେ । ଏବେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଡେଙ୍ଗୁ ମଶା ସାମିଲ ହୋଇଛି ।

ରାଜ୍ୟରେ ଡେଙ୍ଗୁ ଆକ୍ରାନ୍ତଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି । ସଚେତନତା ନେଇ ଆବଶ୍ୟକ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉନଥିବାରୁ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସହରାଞ୍ଚଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଡେଙ୍ଗୁ କାୟାବିସ୍ତାର କରିଚାଲିଛି ବୋଲି ରିପୋର୍ଟ କହୁଛି ।

୨୦୧୭ ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ୧ ତାରିଖରୁ ଅଗଷ୍ଟ ୧୭ ତାରିଖ ଭିତରେ ୪୯୮୫ ଜଣ ସନ୍ଦିଗ୍ଧଙ୍କ ରକ୍ତ ନମୁନା ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ୪୧୨ ଜଣ ଡେଙ୍ଗୁରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ଥିବା ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ୨ ଜଣଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଛି । ରାଜ୍ୟର ପ୍ରାୟ ସବୁ ଜିଲ୍ଲାରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ଡେଙ୍ଗୁରେ କେନ୍ଦୁଝର, ଭୁବନେଶ୍ୱର ଓ ପୁରୀରେ ଜଣେ ଲେଖାଏଁ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଛି । ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଜିଲ୍ଲାରେ ସର୍ବାଧିକ ୪୫୧ ଜଣ ଡେଙ୍ଗୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଥିବା ବେଳେ କଟକରେ ୩୨୫ ଓ ରାୟଗଡ଼ାରେ ୧୩୩ ଜଣ ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ଡେଙ୍ଗୁମଶାଙ୍କ ବଂଶ ବୃଦ୍ଧି ଫଳରେ ହିଁ ଡେଙ୍ଗୁ ବ୍ୟାପିବାରେ ଲାଗିଛି । ଏଇଠି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିପାରେ ମଶାଙ୍କ ବଂଶ ବୃଦ୍ଧି ହେଉଛି କାହିଁକି ? ମଶାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଅନୁକୂଳ ପରିବେଶ ପାଉଥିବାରୁ ଏହା ସମ୍ଭବ ହେଉଛି ।

ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନା ଏବଂ ପ୍ରଦୂଷିତ ପାଣି ଜମି ରହିବା କାରଣରୁ ମଶାମାନେ ବଂଶ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ପାଇଯାଉଛନ୍ତି ।

ଏବେ ଛୋଟ ଛୋଟ ସହର କଥା ଛାଡନ୍ତୁ । କଟକ-ଭୁବନେଶ୍ୱର ଭଳି ମହାନଗରୀର ପରିମଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା କଥା ନ କହିବା ଭଲ । ରାଜଧାନୀରେ ଡ୍ରେନ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିପର୍ଯ୍ୟସ୍ତ । କଟକ ତ ପୂର୍ବରୁ ନାଳନର୍ଦ୍ଦମା ଏବଂ ମଶାଙ୍କ ଅନ୍ତୁଡିଶାଳର ମାନ୍ୟତା ପାଇଛି । ଏବେ ଏ ଦୁଇ ନଗରୀର ପରିଚୟ ବଦଳିଯାଇଛି । ଭୁବନେଶ୍ୱର ଏବେ ସ୍ମାର୍ଟ ସିଟି । କଟକ ହେରିଟେଜ୍ ସିଟି ।

ସବୁଠୁ ଦୁଃଖଦାୟକ ଘଟଣା ହେଲା ଏ ଦୁଇ ନଗରୀରେ ମଶାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଦୁଭାବ ଖୁବ୍ ଅଧିକ ।

ଡେଙ୍ଗୁରୁ ଲୋକଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ବିଭାଗ ତରଫରୁ ସଚେତନତା ସୃଷ୍ଟିନେଇ ଯେଉଁଭଳି ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା କଥା ତାହା ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରାଯାଇନାହିଁ । ଡେଙ୍ଗୁ ବାହକ ଏଡିଶ୍ ମଶାଙ୍କର ନିପାତ କରିବା ପାଇଁ ଦୁଇବର୍ଷ ତଳେ ଶିଳ୍ପ ବିଭାଗ, ନଗର ଉନ୍ନୟନ ବିଭାଗ ଓ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଭାଗର ମିଳିତ ଉଦ୍ୟମରେ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇଥିଲା । ଧୀରେ ଧୀରେ ପଦକ୍ଷେପର ଦମ୍ କମି କମି ଆସିଲା । ଫଳରେ ମଶା ବଢ଼ିଲେ ।

ପରିମଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିପର୍ଯ୍ୟସ୍ତ । ନଳାନର୍ଦ୍ଦମାର ଅବସ୍ଥା କହିଲେ ନସରେ । ସେଥିରେ ପୁଣି ନର୍ଦ୍ଦମାରେ ଆଉ ନିୟମିତ ମଶାମରା ତେଲ ପକାଯାଉନି । ଅଧିକାଂଶ ଏନ୍ଏସ୍ସି ଏବଂ ମ୍ୟୁନିସିପାଲଟିର ମଶାମରା ଟିଫା ଯନ୍ତ୍ର ରହି ରହି ଅକାମୀ ହୋଇଗଲାଣି। ତେଲ ପାଇଁ ପଇସା ନାହିଁ ।

ଏଇଠି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିପାରେ ନେତାମାନଙ୍କର ଦୈତ୍ୟକାୟ ହୋର୍ଡିଂରେ କୋଟି କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଛି ଅଥଚ ଲୋକଙ୍କୁ ସଚେତନ କରାଇବା ପାଇଁ ଏବଂ ମଶାମରା ତେଲ ପାଇଁ ଟଙ୍କା ନାହିଁ ? ଲୋକେ ବଞ୍ଚିଲେ ସିନା ଭୋଟ ଦେବେ । ତେଣୁ ଲୋକଙ୍କୁ ଡେଙ୍ଗୁ କବଳରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ଦିଗରେ ସିଂହଭାଗ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବା ଉଚିତ୍ ।

ବିଜୁଙ୍କଠାରୁ ବାଜପେୟୀଙ୍କ ଯାଏଁ...

ଜଣେ ଯୋଗ୍ୟ, ଦକ୍ଷ ଏବଂ କରିତ୍କର୍ମା ବ୍ୟକ୍ତି ବଞ୍ଚିଥିବା ବେଳେ ତାଙ୍କର ଛୋଟ ଭୁଲ ପାଇଁ ଲୋକେ ବଡ଼ ଶାସ୍ତି ଦିଅନ୍ତି । ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ତାଙ୍କର ମୁର୍ଦ୍ଦାବାଦ୍ ଧ୍ୱନି ଦିଅନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମରିଗଲେ ଗଳାଫଟାଇ ଏତେଜୋରେ ଜିନ୍ଦାବାଦ୍ କୁହନ୍ତି ଏଥିରେ ଗଗନ ପବନ ପ୍ରକମ୍ପିତ ହୁଏ । ଏହା କେବଳ ବାଜପେୟୀଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଘଟିନାହିଁ । ବିଜୁବାବୁଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ ଠିକ୍ ଏଇ କଥା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ଆଜି ବିଜୁବାବୁଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ସମସ୍ୱରରେ ଉତ୍କଳର ବରପୁତ୍ର ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ନାଁରେ ଅନେକ ଯୋଜନା ! ତାଙ୍କର ଅନେକ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ମଧ ବସିଛି ଓଡ଼ିଶାର ସହର, ବଜାର ଏବଂ ପୁରପଲ୍ଲୀରେ । କିନ୍ତୁ ସେଇ ବିଜୁବାବୁଙ୍କୁ ୨୭ ବର୍ଷ କାଳ ଲୋକେ କ୍ଷମତାଠାରୁ ଦୂରେଇ ରଖିଥିଲେ ।

ଅଟଳ ବିହାରୀ ବାଜପେୟୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରଦିନ ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ହ୍ୱାଟ୍ସଆପ୍‌ରେ ମୋ ନିକଟକୁ ଏକ ମେସେଜ୍ ପଠାଇଥିଲେ । ଏଥିରେ ଥିବା ତଥ୍ୟରେ କେତେ ସତ୍ୟତା ରହିଛି ତା' ମୁଁ କହିପାରୁନି । କାରଣ ଏବେ ସୋସିଆଲ୍ ମିଡିଆରେ ଯେଉଁସବୁ ସମ୍ବାଦ ପ୍ରସାରିତ ହେଉଛି ସେଥିରେ ସତ୍ୟତାର ମାତ୍ରା ବେଳେ ବେଳେ ଶୂନ୍ । କେବଳ ଶୂନ୍ ନୁହେଁ, ଅତି ଉଦ୍ଭଟ ଏବଂ ଅବାଞ୍ଛିତ କଥା ସୋସିଆଲ୍ ମିଡିଆରେ ପୋଷ୍ଟ ହେଉଛି, ଯାହା କାନ ଉଠିବା ଦିନଠୁ ମଣିଷ କେବେ ଶୁଣି ନାହିଁ । ଏହି କାରଣରୁ ଏହି ବାର୍ତ୍ତାର ବାସ୍ତବତା ବାବଦରେ ମୁଁ ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ଦେଇପାରୁନି । ତେବେ ଯିଏ ଏହାକୁ ପଢ଼ିବ ସେ ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ବାଜପେୟୀଙ୍କୁ ଏ ଯୁଗର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ରାଷ୍ଟ୍ରନାୟକ ବୋଲି ଭାବିବ । ବାର୍ତ୍ତାଟି ଏହିପରି-

୧୯୯୯ କାର୍ଗିଲ୍ ଯୁଦ୍ଧ ବେଳେ ଥରେ ଆମେରିକା ବାଜପେୟୀଙ୍କୁ ଫୋନ୍ କରି କାଶ୍ମୀରକୁ ପାକିସ୍ତାନକୁ ଦେଇଦେବା ପାଇଁ କହିଥିଲା । ନହେଲେ ପାକିସ୍ତାନ ଭାରତ ଉପରେ ପରମାଣୁ ବୋମା ପକେଇଦେବ ।

ବାଜପେୟୀ କହିଥିଲେ- ''ମାନିନେଲି ଯେ ପାକିସ୍ତାନର ପରମାଣୁ ବୋମାରେ ହୁଏତ ଭାରତ ଅଧା ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଯିବ । କିନ୍ତୁ କାଲି ସକାଳ ସୁଦ୍ଧା ବିଶ୍ୱ ମାନଚିତ୍ରରେ ପାକିସ୍ତାନ ବୋଲି କିଛି ନଥିବ ।'' ଏତକ କହି ବାଜପେୟୀ କାଳେ ଫୋନ୍ କାଟି ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ତଳେ ଏକ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ରହିଛି ।

ଇଏ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ଆଜି ସାରା ବିଶ୍ୱ ଝୁରୁଛି । ଏହି ମହାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଆତ୍ମାର ସଦ୍‌ଗତି କାମନା କରୁଛି ।

ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ପାଇବାର କିଛି ସମୟ ପରେ ମୁଁ ଘରପାଖ ଗ୍ରସରି ଦୋକାନକୁ ଗୁଡ଼ ଏବଂ ହଳଦୀଗୁଣ୍ଡ ପ୍ୟାକେଟ୍ ଆଣିବା ପାଇଁ ଯାଇଥିଲି । ମୋତେ ଦେଖୁ ଦେଖୁ ଦୋକାନ ମାଲିକ ଯୁବକ ପଚାରିଲେ- ଆଜ୍ଞା ! ଆଜି ବ୍ୟାଙ୍କ ଛୁଟି ?

ମୁଁ କହିଲି- ଖାଲି ବ୍ୟାଙ୍କ ନୁହେଁ, ବାଜପେୟୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ସରକାରୀ ଅଫିସ୍ ଏବଂ ସ୍କୁଲ୍, କଲେଜ ମଧ ଆଜି ବନ୍ଦ ।

ଗ୍ରସରି ଦୋକାନୀ ଯୁବକ ମୋତେ ପଚାରିଲେ- ଆଚ୍ଛା ଆଜ୍ଞା ! ବାଜପେୟୀ ମରିଯିବାରୁ ଏବେ ସମସ୍ତେ କାନ୍ଦୁଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି- ତାଙ୍କ ଭଳି ଜଣେ ନେତା ନାହାନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସବୁ କାମର ପ୍ରଶଂସା କରୁଛନ୍ତି । ଏ କଥା ଯଦି ସତ ତା'ହେଲେ ତାଙ୍କୁ ସେତେବେଳେ ଭୋଟ୍‌ରେ ହରେଇ ଦେଇଥିଲେ କାହିଁକି ? ସେ ଅନ୍ତତଃ ଆଉ ୫ ବର୍ଷ ଯଦି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଥାନ୍ତେ ତା'ହେଲେ ଆହୁରି କେତେ ଉନ୍ନତି ହୋଇନଥାନ୍ତା ? ଆଜିଯାଏଁ ଥିଲେ ତ ଏ ଦେଶର ଚେହେରା ପୂରା ବଦଳି ଯାଇଥାନ୍ତା ! ନୁହଁ ?

ଏହି ଯୁବକଙ୍କ କଥାକୁ ସିଧାସଳଖ ଖାରଜ କରିହେବ ନାହିଁ । ବାଜପେୟୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଯେପରି ପ୍ରଶଂସାର ମହାସ୍ରୋତ ଛୁଟିଲା ସେଥିରୁ ମନେହେଲା- ସାମ୍ପ୍ରତିକ କାଳରେ ତାଙ୍କ ସମକକ୍ଷ ନେତା କେହି ନାହାନ୍ତି !

ବାଜପେୟୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଯେଉଁ ମାତ୍ରାରେ ଶୋକ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ସେଥିରେ ଯଦି ଆନ୍ତରିକତା ଅଛି ବୋଲି କୁହାଯାଏ ତା'ହେଲେ ଏଭଳି ଜଣେ ଦକ୍ଷ, ବିଚକ୍ଷଣ, ଅଜାତଶତ୍ରୁଙ୍କ ହାତରେ ପୁନରାୟ ଦେଶର ଶାସନ ଭାର ଦେବାକୁ ଲୋକେ ଚାହିଁଲେ ନାହିଁ କାହିଁକି ?

ଏ ପ୍ରଶ୍ନର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ତର ମୋ ପାଖରେ ନାହିଁ । ତେବେ ଏହାର ଆଂଶିକ ଉତ୍ତର ଏକ ପୁରୁଣା ପାଠର ପୁନରାବୃତ୍ତିରେ ଯେ ଅଛି ଏ କଥା ଆପଣମାନେ ପଢ଼ିଲେ ଜାଣିପାରିବେ ।

ଏ ଦେଶରେ ୧୨୭କୋଟିରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଲୋକ । ତେଣୁ ପ୍ରତିଦିନ ଜଣେ ଦି'ଜଣ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ଆରପାରିକୁ ଯିବାରେ କିଛି ଅସ୍ୱାଭାବିକତା ନାହିଁ । ଏଇ ଅଗଷ୍ଟ ମାସରେ ହିଁ ଏମ୍.କରୁଣାନିଧି, ସୋମନାଥ ଚାଟାର୍ଜୀ ଏବଂ ଅଟଳ ବିହାରୀ ବାଜପେୟୀଙ୍କର ପରଲୋକ ହୋଇଗଲା । ତେବେ ଏମାନଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଗବାସ ପରେ ଗଣମାଧମରେ ସ୍ୱର୍ଗତ ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଦେବାକୁ ଯାଇ ଯେଉଁ ଦୁଃଖଭରା ବାର୍ତ୍ତା ସବୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ସେଥିରେ ଯେ ଶତପ୍ରତିଶତ ଆନ୍ତରିକତା ଅଛି ଏ କଥା କେହି ଜୋର୍‌ଦେଇ କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏଇ ଧରଣର ଶୋକବାର୍ତ୍ତା ସହିତ ମୁଁ ତିନି ଦଶନ୍ଧିରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ କାଳ ପରିଚିତ । ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଅବସରରେ ମୁଁ ଅନେକ ଶୋକବାର୍ତ୍ତା ପଢ଼ିଛି । ସମ୍ପାଦନା ମଧ କରିଛି । ଏଇସବୁ ବାର୍ତ୍ତାର ଭାଷା, ଭାବ ଏବଂ ଶୈଳୀ ବାସ୍ତବତା ଠାରୁ ବେଶ୍ ଦୂରରେ ! ଏଗୁଡ଼ିକୁ ପଢ଼ିଲେ ଲାଗେ ବାର୍ତ୍ତାଦାୟୀ ମାଲଭାଇ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଛଳନାର ଛ'ଖଣ୍ଡି ବାଉଁଶରେ ଥୋଇ ମଶାଣୀ ବଦଳରେ ମଞ୍ଚ ଉପରକୁ ବୋଧେ ନେଇ ଆସିଛନ୍ତି ! ଏଇ ଧରଣର ଗୋଟିଏ ଛଳନାରେ ଛନ୍ଦା ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳିର ବିଶ୍ଳେଷଣ କରୁଛି ।

ବୟସ ୯୧ । ଦୁଇମାସ ଧରି ବିଛଣାରେ ପଡ଼ିଥିଲେ । କୋମାରେ ଥିଲେ ସେ । କିଛି ଜାଣିପାରୁ ନଥିଲେ କି କାହାକୁ ଚିହ୍ନିପାରୁ ନଥିଲେ । ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଶଯ୍ୟାଶାୟୀ ହେବାର ୧୧ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ୮୦ ବର୍ଷ, ସେ ସମୟକୁ ସେ ବୃତ୍ତିଗତ ଜୀବନରୁ ଅବ୍ୟାହତି ନେଇସାରିଥିଲେ । ସରକାରୀ ଚାକିରିରେ ଥିଲେ ସେ । ବଡ଼ ହାକିମ ହୋଇଥିଲେ । ହାକିମାତି ସହିତ କବିତା ଲେଖୁଥିଲେ । ଦୁଇ ଚାରିଟା କବିତା ବହି ମଧ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । ବଡ଼ ଚାକିରି କରୁଥିବା କାରଣରୁ ପ୍ରକାଶକମାନେ ଉପରେ ପଡ଼ି ତାଙ୍କର ବହି ଛାପି ଦେଇଛନ୍ତି । ବଡ଼ ହାକିମ ଯେତେବେଳେ ରାମମୋହନ ଲାଇବ୍ରେରୀ ବହି କିଣିବ ହିଁ କିଣିବ ।

ଏ ମହାଶୟଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପ୍ରକାଶିତ ଶୋକବାର୍ତ୍ତାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ସବୁଠାରୁ ଲୋକପ୍ରିୟ ବାର୍ତ୍ତାର ଭାଷା ଏହିପରି- ''ସ୍ୱନାମଧନ୍ୟ କବି ତଥା ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଶାସକ ଅମୁକଙ୍କର ଆଜି ସ୍ଥାନୀୟ ଅମୁକ ନର୍ସିଂହୋମ୍‌ରେ ପରଲୋକ ହୋଇଯାଇଛି । ମୃତ୍ୟୁ ବେଳକୁ ତାଙ୍କୁ ୯୧ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା । ସେ ଗତ ଦୁଇମାସ ଧରି ଶଯ୍ୟାଶାୟୀ ଥିଲେ । କୋମାରେ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ତାଙ୍କର ମହାପ୍ରୟାଣ ହୋଇଛି । ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ସାରା ରାଜ୍ୟରେ ଶୋକର ଛାୟା ଖେଳିଯାଇଛି । ଅନେକ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ଶୋକପ୍ରକାଶ କରି, ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଯୋଗୁଁ ଯେଉଁ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା ତାକୁ ପୂରଣ କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ।

ମଣିଷ ଅତି ସୁଖରେ କିମ୍ବା ଅତି ଦୁଃଖରେ ଥିଲେ ତା' ପାଟିରୁ କ'ଣ ବାହାରେ ସେ ନିଜେ ଜାଣିପାରେନା । ତେଣୁ ଏ ଶୋକାବର୍ତ୍ତାର ଭାଷାରେ ଅସ୍ୱାଭାବିକତା ଥିବା ସ୍ୱାଭାବିକ । କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ଯଦି ତର୍ଜମା କରିବା ତେବେ ଦେଖିବା, ଏଇ ଧରଣର ଶୋକାବର୍ତ୍ତା ଅତିରଞ୍ଜନ ଛଡ଼ା ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଗତ ଦଶବର୍ଷ ହେବ କିଛି କରୁନଥିଲେ । ଦୁଇମାସ ଅଚେତ ଅବସ୍ଥାରେ ବିଛଣାରେ ପଡ଼ିଥିଲେ । ତାଙ୍କ କର୍ମମୟ ଜୀବନ ସେଇ ଖଟରେ, ଔଷଧଖିଆ ଏବଂ ସାଲାଇନ୍ ନିଆରେ ସୀମିତ ଥିଲା । କୋମାରେ ଥିବାରୁ ସେ ନିତ୍ୟକର୍ମ ମଧ କରିପାରୁ ନଥିଲେ । ତେଣୁ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ଏମିତି କେତେ ଜାଗା ଖାଲି ହୋଇଗଲା ଯେ, ତାକୁ ପୂରଣ କରିବା ଅସମ୍ଭବ ? ସେ ତ ବାସ୍ତବରେ କିଛି କରୁନଥିଲେ ! ଯାହା କରିଥିଲେ ୩୦/୪୦ ବର୍ଷ ତଳେ, ଯେତେବେଳେ ସିଏ ଚାକିରିରେ ଥିଲେ ଏବଂ କବିତା ଲେଖୁଥିଲେ । ଏ ପାରଦର୍ଶିତାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପଯୋଗ ହୋଇସାରିଛି । କବିତା ପାଠୋତ୍ସବରେ ଶ୍ରୋତାମାନେ ତାଙ୍କ କବିତା ଶୁଣିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ କୃତି ତୁଳନାରେ ତାଙ୍କୁ ଅନେକ ସ୍ୱୀକୃତି ମିଳିଛି । ଡ୍ରଇଂ ରୁମ୍ କାନ୍ଥରେ ଅନେକ ସ୍ଥାନ ମାଡ଼ିବସିଛି ବନ୍ଧେଇ ମାନପତ୍ର ସବୁ । ତେଣୁ ସେ ବଞ୍ଚିଥିଲେ ଆଉ ଅଧିକ କ'ଣ କରି ବିଶ୍ୱବାସୀଙ୍କୁ ଚମକେଇ ଦେଇଥାନ୍ତେ ଯେ ସେ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ଭରଣା କରିହେବନି ?

ଏବେ ବି ଶୋକବାର୍ତ୍ତାର ଏହି ଧରଣର ଭାଷା ଏବଂ ଭାବରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିନାହିଁ । ଏହିପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ନିଶ୍ଚେ ସମସ୍ତେ ଦୁଃଖିତ ହେବେ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ଯେଉଁ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା ତାକୁ କେହି ପୂରଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଏମିତି କୁହନ୍ତି କାହିଁକି ? ତାଙ୍କ ଭଳି କବିତା ଆଉ କେହି ଲେଖିପାରିବେ ନାହିଁ ଏ କଥା ଠିକ୍ । ହେଲେ ଏ ସମ୍ଭାବନା ସେ ଲେଖୁଥିଲା ବେଳେ ଅଧିକ ଥିଲା । ସେ ସମୟରେ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲେ ସେ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ପୂରଣ କରି ହୋଇନଥାନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ଦୁଇମାସ ନର୍ସିଂହୋମ୍‌ର ବିଛଣାରେ କୋମାରେ ପଡ଼ିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିର ମୃତ୍ୟୁରେ ଯେଉଁ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା, ତାହା ତ ତା' ପରଦିନ ନିଶ୍ଚେ ପୂରଣ ହୋଇଯାଇଥିବ, ଯଦି ସେ ଖଟକୁ ଆଉଜଣେ ରୋଗୀ ଆସିଥିବ କିମ୍ବା ଆଉ କାହାର ଅସିବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିବ ।

ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ମରିଗଲେ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏନି, ବଞ୍ଚିଥିବା ବେଳେ ନିଜ ଲକ୍ଷ୍ୟରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହେଲେ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ, ଯାହା ସ୍ୱର୍ଗତ ବାଜପେୟୀ ତାଙ୍କ ଜୀବନକାଳରେ ହେବାକୁ ଦେଇ ନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖର ବିଷୟ, ଏହିପରି ଜଣେ ଦକ୍ଷ ଏବଂ ଦୂରଦୃଷ୍ଟିସମ୍ପନ୍ନ ରାଷ୍ଟ୍ରନୀତିଜ୍ଞଙ୍କୁ ୨୦୦୪ ନିର୍ବାଚନରେ ପରାଜୟର ସାମ୍ନା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଆଜି ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ଦକ୍ଷତାକୁ ନେଇ ପ୍ରଶଂସାର ପିରାମିଡ୍ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ସେ ସମୟରେ ବାଜପେୟୀଙ୍କ 'ଇଣ୍ଡିଆ ସାଇନିଂ'କୁ ହସରେ ଉଡ଼େଇ ଦେଇଥିଲେ । କଂଗ୍ରେସ ଏହାର ପୂରା ଫାଇଦା ନେଇଥିଲା । ବାଜପେୟୀଙ୍କ 'ଇଣ୍ଡିଆ ସାଇନିଂ'ରେ ଆଉ କାହାର ଜୀବନ ଚମକୁଥିଲେ ଚମକୁ ଥାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ରହୁଥିବା ଲୋକଙ୍କର ଯେ ଜୀବନ ଧାରଣର ମାନ ଉନ୍ନତ ହୋଇନାହିଁ ସେମାନେ ନିଷ୍ପ୍ରଭ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଏ କଥା କଂଗ୍ରେସ ଏବଂ ବାମପନ୍ଥୀ ନେତାଏ ଖୁବ୍ ଭଲଭାବେ ଭୋଟରଙ୍କୁ ବୁଝେଇ ଦେଇଥିଲେ । ଫଳରେ ଆଜି ବାଜପେୟୀଙ୍କର ଯେଉଁସବୁ ଦକ୍ଷତାକୁ ନେଇ ପ୍ରଶଂସାର ଝଡ଼ ବହୁଛି ସେତେବେଳେ ସେ ସବୁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ସେ କିନ୍ତୁ ପୁନରାୟ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ହେବାର ସୁଯୋଗ ପାଇନଥିଲେ ।

ବାଜପେୟୀଙ୍କ ଅମଳରେ ଭାରତରେ ଅନେକ କଥା ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ହୋଇନଥିଲେ ଆଜି ଆମେ ବେଶ୍ ଅସୁବିଧାରେ ଥାନ୍ତେ । ତାଙ୍କ ବେଳେ ଭାରତର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାର ଖୁବ୍ ଭଲ ଥିଲା । ପାକିସ୍ତାନକୁ ନେଇ ଭାରତର ଏକ ନୂଆ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ସଡ଼କ ଓ ଯୋଗାଯୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉନ୍ନତି ହୋଇଥିଲା । ରାସ୍ତା ଚଉଡ଼ା ହୋଇଥିଲା । ଲୋକଙ୍କ ଛାତି ବି ଚଉଡ଼ା ହୋଇଥିଲା । ଗାଁ ଗାଁ ସଡକରେ ଯୋଡା ଯାଇଥିଲା । ବୁଢ଼ା-ବୁଢ଼ୀଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ତାଙ୍କ ଅମଳରେ ହୋଇଥିଲା । ଘର ତିଆରି ପାଇଁ ଟଙ୍କା ଯୋଗାଡ଼ କରିବା ସହଜ ହୋଇଥିଲା । ତଥାପି ପରାଜୟଜନିତ ଶୋକରେ ମ୍ରିୟମାଣ ହୋଇ ବାଜପେୟୀ ଘରେ ବସି ବ୍ୟର୍ଥତାର ଦୀର୍ଘଶ୍ୱାସ ପକାଇଥିଲେ ୨୦୦୪ ରେ...।

ଏହାର ଅନ୍ୟତମ ମୁଖ୍ୟ କାରଣ, ଆମ ଦେଶର ଯେଉଁସବୁ ବିଶେଷତ୍ୱ ଅଛି ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ପ୍ରୟୋଗାତ୍ମକ ବିଶେଷତ୍ୱ ହେଲା - ଏ ଦେଶରେ ଯୋଗ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଯୋଗ୍ୟ ସ୍ଥାନ ମିଳେ ନାହିଁ । ଜଣେ ଯୋଗ୍ୟ, ଦକ୍ଷ ଏବଂ କରିତ୍କର୍ମା ବ୍ୟକ୍ତି ବଞ୍ଚିଥିବା ବେଳେ ତାଙ୍କର ଛୋଟ ଭୁଲ ପାଇଁ ଲୋକେ ବଡ଼ ଶାସ୍ତି ଦିଅନ୍ତି । ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ତାଙ୍କର ମୁର୍ଦ୍ଦାବାଦ୍ ଧ୍ୱନି ଦିଅନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମରିଗଲେ ଗଳାଫଟାଇ ଏତେଜୋରେ ଜିନ୍ଦାବାଦ୍ କୁହନ୍ତି ଏଥିରେ ଗଗନ ପବନ ପ୍ରକମ୍ପିତ ହୁଏ । ଏହା କେବଳ ବାଜପେୟୀଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଘଟିନାହିଁ । ବିଜୁବାବୁଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ ଠିକ୍ ଏଇ କଥା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ଆଜି ବିଜୁବାବୁଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ସମସ୍ୱରରେ ଉତ୍କଳର ବରପୁତ୍ର ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ନାଁରେ ଅନେକ ଯୋଜନା ! ତାଙ୍କର ଅନେକ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ମଧ ବସିଛି ଓଡ଼ିଶାର ସହର, ବଜାର ଏବଂ ପୁରପଲ୍ଲୀରେ । କିନ୍ତୁ ସେଇ ବିଜୁବାବୁଙ୍କୁ ୨୭ ବର୍ଷ କାଳ ଲୋକେ କ୍ଷମତାଠାରୁ ଦୂରେଇ ରଖିଥିଲେ । ଗୋଟେଥର ସେ ଚାରି ଚାରିଟା ନିର୍ବାଚନମଣ୍ଡଳୀରୁ ଏକାସାଙ୍ଗେ ଭୋଟ୍ ହାରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦିଲ୍ଲୀରେ କାଳେ ପ୍ରଚାରପତ୍ର ବଣ୍ଟା ହୋଇଥିଲା, ଯାହାଫଳରେ ସେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ହେଉ ହେଉ ରହି ଯାଇଥିଲେ ।

ପୁଣିଥରେ ଦୋହରାଉଛି- ବଞ୍ଚିଥିଲେ ମୁର୍ଦ୍ଦାବାଦ୍, ମରିଗଲେ ଜିନ୍ଦାବାଦ୍....

ହିନ୍ଦୁ ଧାର୍ମିକ ପରମ୍ପରାରେ ଗୋ-ମାତା ସେବା

କ୍ଷୀରୋଦ କୁମାର କର

ଭାରତ ଏକ ସୁମହାନ ଦେଶ । ଭାରତୀୟ ସଭ୍ୟତା ଏକ ପ୍ରାଚୀନ ଓ କୃଷିଭିତ୍ତିକ ସଭ୍ୟତା ଯାହା ବୈଦିକ ଆର୍ଯ୍ୟ ସଭ୍ୟତା ନାମରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । କୃଷି ଭାରତୀୟ ସଭ୍ୟତାର ଆଧାରଶିଳା । ଯାହାକି ବୈଦିକ ଯୁଗରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାରତୀୟ ସାମାଜିକ, ଅର୍ଥନୈତିକ, ଧାର୍ମିକ ଓ ରାଜନୈତିକ ଜୀବନକୁ ଗଭୀର ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ କରିଆସୁଅଛି । କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟ ସହ ମାନବ ଜାତିର ସଭ୍ୟ ଜୀବନ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । କୃଷି ସହ ଗୋ-ସମ୍ପଦର ସମ୍ପର୍କ ନିବିଡ଼ ଭାବରେ ଜଡ଼ିତ , ଯାହାକି ଗୋଟିଏ ମୁଦ୍ରାର ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ୱ ସଦୃଶ । ହିନ୍ଦୁମାନେ ବୈଦିକ ଯୁଗରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୃଷି ସହ ଗୋ-ସମ୍ପଦର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଅନୁଭବ କରି ଆସୁଛନ୍ତି । ଭାରତୀୟ ଧର୍ମ,ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରାରେ ଗୋ-ସେବା ଏକ ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ ଅଙ୍ଗ ହୋଇ ରହିଛି । ଶ୍ରୀବଳଦେବଜୀଉଙ୍କ ଜନ୍ମ ଦିନକୁ ଗହ୍ମା ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ବା ରାକ୍ଷୀ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଭାବରେ ସମଗ୍ର ଭାରତବର୍ଷରେ ହିନ୍ଦୁମାନେ ପ୍ରବଳ ଉତ୍ସାହ ଓ ଉଦ୍ଦିପନାର ସହ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତି । ଏହା ଏକ ସର୍ବଭାରତୀୟ ପର୍ବ । ଏହିଦିନ ଗୋ-ମାତା ପୂଜାର ବିଶେଷ ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥାଏ । ପଶୁ ଜଗତରେ ଗୋ-ମାତାର ବହୁବିଧ ଉପକାରିତା ଓ ଉପଯୋଗିତାକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ହିନ୍ଦୁମାନେ କେଉଁ ଅନାଦି କାଳରୁ ଗୋ-ସେବା ଓ ଗୋ-ପାଳନକୁ ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ଗୋ-ମାତାଙ୍କ ଲୋମ କୂପରେ ତେତିଶ କୋଟି ଦେବାଦେବୀ ବାସ କରନ୍ତି ବୋଲି ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ଦୃଢ ବିଶ୍ୱାସ । ଗୋ-ମାତା ହେଉଛି ହିନ୍ଦୁ ଆସ୍ଥା ଓ ବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରତୀକ । ଗୋ-ସେବା ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ଦେବାଦେବୀଙ୍କ ଆଶିଷ ମିଳେ । ଦୁଃଖ, କଷ୍ଟ, ଜରାବ୍ୟାଧି ଓ ବିପତ୍ତି ଦୂର ହୁଏ । ମନବାଞ୍ଛିତ ଫଳ ଲାଭ ପାଇଁ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ ଭକ୍ତିର ସହ ଗୋ-ମାତା ସେବା କରାଯାଇଥାଏ । ଗାଈ କ୍ଷୀର ମାନବ ଜାତି ପାଇଁ ଅମୃତ ସଦୃଶ । ଏଥିରୁ ଦୁଧ, ଦହି, ଲହୁଣୀ, ଛେନା, ଘିଅ ଇତ୍ୟାଦି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ପୁଷ୍ଟିକର ବ୍ୟଞ୍ଜନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥାଏ । ଶିଶୁ ଠାରୁ ବୃଦ୍ଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତେ କ୍ଷୀର ପାନ କରିଥାନ୍ତି । ଜନ୍ମ ପରେ କୌଣସି କାରଣରୁ ମା'ର ଅକାଳ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଗଲେ ଗାଈ କ୍ଷୀର ହିଁ ଶିଶୁ ବଞ୍ଚି ରହିବାର ଏକମାତ୍ର ରାହା ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରାତଃକାଳରେ ହିନ୍ଦୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନେ ଗାଈର ଗୋବର ମିଶା ପାଣିକୁ ଘରର ଚାରିପାଖ ଓ ଦାଣ୍ଡରେ ପକାଇଥାନ୍ତି । ହିନ୍ଦୁମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପାରମ୍ପରିକ ମାଟି ଘରକୁ ଗୋବରରେ ରୀତିମତ ଲିପିଥାନ୍ତି ଯାହାକି ଘରକୁ ଚିକ୍କଣ କରିବା ସହ ଜୀବାଣୁମୁକ୍ତ କରିଥାଏ । ଯାହାର ବୈଜ୍ଞାନିକ ସତ୍ୟତା ରହିଛି । ଜରାଗ୍ରସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ଶିଶୁମାନେ ଗାଈ କ୍ଷୀରକୁ ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ହିନ୍ଦୁ ନିଜ ଘରେ ଗୃହପାଳିତ ପଶୁ ଭାବରେ ଗୋ-ମାତାର ପାଳନକୁ ପସନ୍ଦ ଓ ସୌଭାଗ୍ୟ ମନେ କରିଥାନ୍ତି । ଗୋ-ସେବା ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ମୁକ୍ତିର ବାଟ ମିଳିଥାଏ । ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ ଓ ଯେକୌଣସି ଶୁଭକାର୍ଯ୍ୟ ସମୟରେ ହିନ୍ଦୁମାନେ ସାଧାରଣତଃ ଗୋ-ମାତା ଦର୍ଶନ କରି ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କରିଥାନ୍ତି ଯାହାଦ୍ୱାରା ଶୁଭଫଳ ମିଳେ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଇଥାଏ । ଗୋ-ମାତା ବାସ କରୁଥିବା ସ୍ଥାନ ଶୁଦ୍ଧ ଓ ପବିତ୍ର ଅଟେ । ଗୋସେବା ଦ୍ୱାରା ଦେଶ ଓ ମାନବ ସମାଜର ଅଶେଷ କଲ୍ୟାଣ ସାଧିତ ହୋଇଥାଏ । କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ବଳଦର ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ଭଗବାନ କୃଷ୍ଣ ଗୋପାଳ ଘରେ ଜନ୍ମ ହୋଇ ଗୋପାଳନ କରୁଥିଲେ । ଏଥିପାଇଁ ଗୋପାଳମାନେ ବିଶେଷ ସଂଖ୍ୟାରେ ଗୋ-ପାଳନ କରିଥାନ୍ତି ଓ ଏହି ଜାତିର ପରିଚୟ ଗୋ-ମାତା ସହ ଜଡ଼ିତ । ଯାହାକି ପୌରାଣିକ ଯୁଗରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା ରହିଛି । ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀବଳଦେବଜିଉଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ର ହେଉଛି ହଳ ଲଙ୍ଗଳ । ଯାହା କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତୀକ । ମାଟିର ଉର୍ବରତା ବଢିବା ଓ ଅକ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ ରହିବା ପାଇଁ ଗୋବର ଖତର ବିକଳ୍ପ ନାହିଁ । ଯାହାକି ମାଟି ଉର୍ବରତା ବଢାଇବା ସହ କୋଟି କୋଟି ଅଣୁଜୀବମାନଙ୍କର ନିରାପଦ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳୀ ହୋଇଥାଏ । ଆଧୁନିକ ରାସାୟନିକ ସାର ପ୍ରୟୋଗର କୁପରିଣାମ ଆଜି ସବୁଜ ବିପ୍ଳବର ସର୍ବାଧିକ ସଫଳତା ହାସଲ କରୁଥିବା ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକମାନେ କର୍କଟ ରୋଗ ରୂପରେ ଭୋଗୁଛନ୍ତି । ପାରମ୍ପରିକ ହଳ ବଳଦର ସ୍ଥାନ ଯାନ୍ତ୍ରୀକ ଉପକରଣମାନ ନେଇଛି । ଶିଳ୍ପୀକରଣ,ସହରୀ କରଣ ଓ ଆଧାରିତ ସଂରଚନାର ପ୍ରଭାବ ଯୋଗୁ ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷରେ କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରର ସଂକୋଚନ ପ୍ରତିଦିନ ଘଟୁଛି । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଦ୍ରୁତ ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ଘଟିଚାଲିଛି । ଜନ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ସହ ତାଳ ଦେଇ ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ ବୃଦ୍ଧିକରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେମାନେ କୃଷିକ୍ଷେତ୍ରରେ ବ୍ୟାପକ ରାସାୟନିକ ସାର ଓ କୀଟନାଶକ ବ୍ୟବହାର କରୁଛି । ରାସାୟନିକ ସାରର ପ୍ରଭାବରେ ମାଟି ଆଜି ତା'ର ଉର୍ବରତା ଓ କୋଟି କୋଟି ଉପକାରୀ ଅଣୁଜୀବମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଦିନ ହରାଉଛି ।ଗୋ-ମାତା, ଗୀତା, ଗାୟତ୍ରୀ ଓ ଗଙ୍ଗା ହିନ୍ଦୁ ଧାର୍ମିକ ସଂସ୍କୃତିର ଆଧାରଶୀଳ କହିଲେ ଭୁଲ ହେବନାହିଁ । ବ୍ରହ୍ମ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ବ୍ରାହ୍ମଣର ଓଁକାର ଧ୍ୱନୀ, ଗାୟତ୍ରୀ ମନ୍ତ୍ର ଓ ଗୋ-ସେବା ସହ ହିନ୍ଦୁ ତା'ର ଦିନର ଜୀବନଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କରିଥାଏ । ନନ୍ଦିନୀ, କାମଧେନୁ ପରି ପୌରାଣିକ ଗୋ-ମାତାଙ୍କ ନାମ ପ୍ରତ୍ୟେକ ହିନ୍ଦୁଙ୍କ ପାଇଁ ପବିତ୍ର ଶବ୍ଦ ଅଟେ । ଗୋମୂତ୍ରରୁ ଅନେକ ଉପକାରୀ ଔଷଧ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥାଏ । ଗୋସେବା ଦ୍ୱାରା ସାଧାରଣତଃ ମନୁଷ୍ୟର ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ । ଯଦିଓ ଶ୍ୱେତ ବିପ୍ଳବ ଭାରତରେ ସଫଳ ହୋଇଛି ଏହାର ଫାଇଦା ଅଳ୍ପ କେତୋଟି ରାଜ୍ୟ ଭିତରେ ସୀମିତ ହୋଇ ରହିଛି । ଏହାକୁ ଭାରତ ବ୍ୟାପି ସଫଳ କରିବା ସହ ଭାରତୀୟମାନଙ୍କର ଦୁଗ୍ଧପାନ କରିବାର ମୁଣ୍ଡପିଛା ପରିମାଣ ବଢେଇବାର ସମୟ ଆସିଛି । ଗ୍ରାମ୍ୟ ଅର୍ଥନୀତିର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ କୃଷି ସହ ଗୋ-ସମ୍ପଦର ଉପଯୁକ୍ତ ପରିଚାଳନା କରିବାର ସମୟ ଆସିଛି ଓ ବେକାରୀ ସମସ୍ୟା ଦୂର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ସୁଜଳା ସୁଫଳା ଶସ୍ୟ ଶ୍ୟାମଳା ମାଟି ମା'ର ବିବିଧତା ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟାପକ ଗୋ-ପାଳନର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଯାହାକି 'ଜୈବିକ କୃଷି' ଭାବରେ ପରିଚିତ । ଆଜିର ଦିନରେ ମାନବ ସଭ୍ୟତା ପାଇଁ ଇନ୍ଧନଏକ ଆହ୍ୱାନ ହୋଇଛି । ଗୋବର ଗ୍ୟାସ୍ ପ୍ଲାଣ୍ଟ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇ ଇନ୍ଧନ ଗ୍ୟାସ୍ ସମସ୍ୟା ଓ କିଛି ମାତ୍ରାରେ ଶକ୍ତି ଚାହିଦା ମେଣ୍ଟାଇ ଦିଆଯାଉଛି । ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ ଗୋସମ୍ପଦ ମଣିଷର ସାମାଜିକ ସ୍ଥିତି, ପ୍ରଭାବ ଓ ପ୍ରତିପତ୍ତିର ପ୍ରତୀକ ଥିଲା । ଗୋଟିଏ ସମୟରେ ଏହା ଦ୍ରବ୍ୟ ଓ ସେବା ଆଦାନ ପ୍ରଦାନର ମାଧ୍ୟମ ଥିଲା । ପ୍ରତି ଯୁଗରେ ଗୋସମ୍ପଦ ମାନବ ସମାଜର ଅଶେଷ କଲ୍ୟାଣ ସାଧନ କରିଆସିଛି । ଏଥିପାଇଁ ଗାଈକୁ ଗୋମାତା କହିବାର ଅନେକ ଯଥାର୍ଥତା ରହିଛି । ଜନ୍ମରୁ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ହିନ୍ଦୁ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଗାଈର ଗୋବର ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଅନ୍ୟ ଦୁଗ୍ଧଜାତୀୟ ଦ୍ରବ୍ୟମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ଭୂମିକା ରହିଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିବା ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ଚାରଣ ଭୂମି ଗୋ-ସମ୍ପଦର ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରତିପାଦନ କରିଥାଏ । ବୈଷୟିକ ଜ୍ଞାନକୌଶଳ କୃଷିର ଉତ୍ପାଦନ ବୃଦ୍ଧିକରିବା ସହ କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟକୁ ସହଜ କରିଦେଇ ପାରେ କିନ୍ତୁ ମାଟିର ପ୍ରାକୃତିକ ସଂରଚନା ରଖାକରିବା ପାଇଁ ଜୈବିକ ଖତର ବିକଳ୍ପ ନାହିଁ ।

ଭଗବାନପୁର, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା
ମୋ.: ୭୩୮୧୮୭୩୬୮୮

ସଦ୍‌ଭାବନାର ଅନୁଚିନ୍ତା : ମହାଚେତନ ସମୁତ୍‌ଥାନ

ପ୍ରଫେସର ଡାକ୍ତର ଉମେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ପାତ୍ର

ଆଜି ଅଗଷ୍ଟ ୨୦ ତାରିଖ ବିଶ୍ୱ ସଦ୍‌ଭାବନା ଦିବସ ଭାବରେ ସର୍ବତ୍ର ପାଳିତ ହୋଇଥାଏ । ସାମାଜିକ ସଂଗଠନ ଠାରୁ ରାଜନୈତିକ ସଂଗଠନ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସଂଗଠନମାନେ ମଧ ନିଜସ୍ୱ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ସଦ୍‌ଭାବନାର ମହକକୁ ବିତରଣ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ସେବା ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ ଚେତନାଦାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁଷ୍ଠିତ କରିଥାନ୍ତି । ବିଶ୍ୱ ସଦ୍‌ଭାବନା ଦିବସର ଅନୁଚିନ୍ତା ହେଉଛି - ଆମେ ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ ବିଶ୍ୱର ଅଧିବାସୀ ଯେଉଁଠାରେ ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ର ଭାତୃତ୍ୱର ବନ୍ଧନୀରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇଛେ । ଗୋଟିଏ ପରିବାରରେ ସର୍ବନିୟନ୍ତା ଭଗବାନଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଭାବରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ସହ ସମାଜର ଉନ୍ନତି ବିଧାନ ନିମନ୍ତେ ଜଣେ ଯଥାର୍ଥ ନାଗରିକ ଭାବରେ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଗର୍ବର ସହ ନିଜର ନାଗରିକତ୍ୱକୁ ପ୍ରତିପାଦନ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇପାରୁଛି । ସଦ୍‌ଭାବନା ଦିବସର ଚିନ୍ତନର ପ୍ରତିଟି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ବାସ୍ତବିକ ଅବିସ୍ମରଣୀୟ । ସଦ୍‌ଭାବରୁ ଜୀବନରେ ମୂଲ୍ୟବୋଧର ପ୍ରତିଟି ଚିନ୍ତନ ପରିସ୍ଫୁଟିତ ହୋଇଥାଏ । ସଦ୍‌ଭାବ ହିଁ ଦିବ୍ୟ ଜୀବନ ପାଇଁ ଜଣେ ଗୃହସ୍ଥକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଇଥାଏ । ସଂସାରରେ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗୃହସ୍ଥ ଓ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଜୀବନର ଦିନଚର୍ଯ୍ୟା ପାଳିତ ହୋଇଥିଲେ ବି ସମସ୍ତେ କିନ୍ତୁ ପରମ ନିୟନ୍ତା ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନାମସ୍ମରଣରେ ହିଁ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରୁଥାନ୍ତି । ଭାରତର ପୂର୍ବତନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ସ୍ୱର୍ଗତ ରାଜୀବ ଗାନ୍ଧିଙ୍କ ଜନ୍ମ ଦିବସ ଅଗଷ୍ଟ ୨୦ ତାରିଖକୁ ସଦ୍‌ଭାବନା ଦିବସ ଭାବରେ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ ।ସଦ୍ ଭାବନାର ଅର୍ଥ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ସୁଭାବନା ରଖିବା । ଜାତି ,ଧର୍ମ , ଲିଙ୍ଗ , ଭାଷା ନିର୍ବିଶେଷରେ ମଣିଷପଣିଆକୁ ସବୁଠାରୁ ଉପରେ ରଖିବା ଏବଂ ପରସ୍ପରକୁ ସମାନ ପ୍ରେମ ଦେବା ଏହି ଦିବସ ପାଳନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

ଭାରତୀୟ ସଦ୍‌ଭାବନା ଅନୁଚିନ୍ତନରେ ଋକ୍‌ବେଦର ବାଣୀ - ବସୁଧୈବ କୁଟୁମ୍ବକମ୍ - ହିଁ ଯଥାର୍ଥ ଓ ପ୍ରଣିଧାନଯୋଗ୍ୟ। ଭାରତୀୟ ମୁନିଋଷି ଓ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ଯଥାର୍ଥରେ ଗାଇ ଉଠିଥିଲେ - ଅସତୋ ମା ସଦଗମୟ, ତମସୋ ମା ଜ୍ୟୋତିର୍ଗମୟ, ମୃତ୍ୟୋର୍ମା ଅମୃତଂ ଗମୟ। ପୁନର୍ବାର ସେହି ଋଷିବାଣୀ ଦିଗ୍‌ଦିଗନ୍ତ ପ୍ରତିଧ୍ୱନିତ ହେଉଛି - ଶୃଣ୍ୱନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱେ ଅମୃତସ୍ୟ ପୁତ୍ରାଃ, ଆ ଯେ ଧାମାନି ଦିବ୍ୟାନି ତସ୍ଥୁ, ବେଦାହମେତଂ ପୁରୁଷଂ ମହାନ୍ତଂ, ଆଦିତ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣ ତମସା ପରସ୍ତାତ୍......। ତମସାର ଅପର ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଆଦିତ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣ ମହାନ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ ମୁନିଋଷିମାନେ ଏହି ଇହ ଧାମକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ସତ୍‌ଦୃଷ୍ଟି, ସତ୍ ସଂକଳ୍ପ, ସତ୍ ବାକ୍ୟ, ସତ୍ ବ୍ୟବହାର, ସଦୁପାୟେ ଜୀବିକା ଆହରଣ, ସତ୍ ଚେଷ୍ଟା, ସତ୍ ସ୍ମୃତି ଓ ସମ୍ୟକ୍ ସମାଧି ଆଣିଦେଇ ପାରନ୍ତି। ଆଉ ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଭଗବାନ ତଥାଗତ ବୁଦ୍ଧଙ୍କର ଅଷ୍ଟଶୀଳ ନୀତି। ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଠାକୁର ଅନୁକୂଳଚନ୍ଦ୍ର ସେହି ତଥାଗତ ଧାରାକୁ ଅବଲମ୍ବନ କରି କହିଛନ୍ତି - ମରନା, ମାରନା, ଯଦି ପାର ମୃତ୍ୟୁକୁ ଅବଲୁପ୍ତ କର।

ସଦ୍‌ଭାବନା ଦିବସର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସେହି ଅଷ୍ଟଶୀଳ ନୀତି। ସତ୍‌ର ମୂର୍ତ୍ତିମନ୍ତ ଅବତାର ହେଉଛନ୍ତି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଯାହାଙ୍କ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତି ମାଧ୍ୟମରେ ପରସ୍ପର ଭିତରେ ପ୍ରେମ, ଦୟା, କ୍ଷମା, ସଦ୍‌ଭାବନା, ସହୃଦୟତା, ତିତୀକ୍ଷା, ସହନଶୀଳତା ଇତ୍ୟାଦି ଦିବ୍ୟଗୁଣ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଉଠେ। ସେଇଥିପାଇଁ ଯଥାର୍ଥରେ ଭାଗବତକାର ଭଗବାନ ବ୍ୟାସଦେବ କହିଛନ୍ତି - ମନୁଷ୍ୟ ଦେହେ ଦିବ୍ୟଜ୍ଞାନ, ଦେଖି ସନ୍ତୋଷ ଭଗବାନ। ସମସ୍ତଙ୍କର ସତ୍ତା ହେଉଛି ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦମୟ - ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଠାକୁର ଅନୁକୂଳଚନ୍ଦ୍ର କହିଉଠିଲେ - ସତ୍ତା ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦମୟ, ଅସତ୍ ନିରୋଧୀ ସ୍ୱତଃ ହିଁ, ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦର ପରିପୋଷକ ଯାହା ତାହା ହିଁ ଧର୍ମ, ଧର୍ମ ମୂର୍ତ୍ତ ହୁଏ ଆଦର୍ଶରେ, ଆଦର୍ଶରେ ଦୀକ୍ଷା ଆଣେ ଅନୁରାଗ, ଅନୁରାଗ ଆଣେ ବୃତ୍ତି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ, ବୃତ୍ତି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଣେ ଧୃତି, ଧୃତି ଆଣେ ସହାନୁଭୂତି, ସହାନୁଭୂତି ଆଣେ ସଂହତି, ସଂହତି ଆଣେ ଶକ୍ତି, ଶକ୍ତି ଆଣେ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା, ଆଉ ଏହି ଧୃତି ଆଣେ ପ୍ରଣିଧାନ, ପ୍ରଣିଧାନ ଠାରୁ ଆସେ ସମାଧି, ସମାଧି ଠାରୁ ଆସେ କୈବଲ୍ୟ, ତୃଷ୍ଣାର ଏକାନ୍ତ ନିର୍ବାଣ - ମହାଚେତନ ସମୁତ୍‌ଥାନ। ସେହି ମହାଚେତନ ସ୍ରୋତରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ହେଉଛୁ ଏକ ବୁନ୍ଦ୍-ବୁନ୍ଦା ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ରାତି କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଶିର ବିନ୍ଦୁ ସମଗ୍ର ସୃଷ୍ଟିର ଶକ୍ତିଦାତା ମହାନ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ନିଜ ଭିତରେ ଧରିଲାପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ ସେହି ମହାଚେତନାର କ୍ଷୁଦ୍ର ଅଂଶକୁ ନିଜ ଭିତରେ ଧରି ରଖିପାରିବୁ। ସଦ୍‌ଭାବନାର ଅନୁଚିନ୍ତନ ପ୍ରତିଟି ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ମହନୀୟ ତ୍ୟାଗଦୀପ୍ତ ଭୂମିକାକୁ ମାର୍ଗ ଦେଖାଇଥାଏ । ସଦ୍‌ଭାବନାର ପବିତ୍ର ବାର୍ତ୍ତା ଘରେ ଘରେ ପ୍ରତିଟି ହୃଦୟରେ ସ୍ପନ୍ଦିତ ହେଉ । ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥ ଅପେକ୍ଷା ଜାତିର, ରାଷ୍ଟ୍ରର ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ ନିଜ ଜୀବନକୁ ବଳୀଦାନ ଓ ଆତ୍ମୋତ୍ସର୍ଗର ଦିବସର ଭାବନା ଜାଗରିତ ହେଉ ଯୁବ ସମାଜରେ ।

ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜ ମେଡ଼ିକାଲ କଲେଜ,
କଟକ, ମୋ: ୯୪୩୭୦୫୧୯୫୭